

DZIENNIK TARYF

POCZTOWYCH I TELEKOMUNIKACYJNYCH

WYDAWANY PRZEZ MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XII | Warszawa, dnia 15 lutego 1949 r. | Nr 2

TREŚĆ:

Poz. 5

Rozporządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 15 stycznia 1949 r. w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonii (Dz. U.R.P. Nr 63 z 1933 r., poz 481) zarządzam co następuje:

§ 1. W zagranicznej taryfie telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 grudnia 1947 r. (Dz. Tar. Poczt. i Tel. Nr 13, poz. 47) zmienionej rozporządzeniami Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 kwietnia 1948 r. (Dz. Tar. Poczt. i Tel. Nr 7, poz. 19), z dnia 12 sierpnia 1948 r. (Dz. Tar. Poczt. i Tel. Nr 12, poz. 30) i z dnia 20 listopada 1948 r. (Dz. Tar. Poczt. i Tel. Nr 16, poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

CZĘŚĆ I.

1. W części I dodaje się nowy „§ 10“ o następującej treści: „Do międzynarodowej korespondencji telegraficznej dopuszczone są następujące języki i narzecza: abisyński, afrykański, albański, amharyjski, angielski, annamicki (quôc-ngu), arabski, armeński, białoruski, bułgarski, chiński, czeski, duński, esperanto, estoński, fiński, feroejski, flamandzki, francuski, galijski, grecki, grenlandzki, gruziński, haoussa, hebrajski, hiszpański, holenderski, ibo, irlandzki, islandski, japoński, kastylijski, kisuahili (swahili), litewski, luksemburski, łaciński, łotewski, malajski, malgaszski, maltański, maurytański, niemiecki, norweski, ouoloff, perski, polski portugalski, romansz, rosyjski, rumuński, serbski, słowacki, szwedzki, tahiti, tongan, turecki, ukraiński, uzbecki, węgierski“.

CZĘŚĆ II.

Dział Europa.

2. W poz. Niemcy, w uwadze wpisuje się dodatkowe zdanie „Telegramy do Niemiec przyjmuje się na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy“.

Dział Azja.

3. W poz. Chiny, „inne urzędy“ via Radio Warszawa w kol. 5 wpisuje się liczbę „85“.

4. Dotychczasową nazwę „Indie Holenderskie (Indes Neerlandaises)“ zastępuje się nazwą „Indonezja (Indonesie)“.

5. Przed poz. „Japonia“ w 1 kol. wpisuje się nową pozycję „Izrael *(Państwo),/Israël (Etat d')/“ wraz z odpowiednimi opłatami: „via Radio Warszawa, w kol. 2 liczbę „200“, w kol. 3 liczbę „120“, w kol. 4 liczbę „100“, w kol. 5 liczbę „88“, w kol. 6 „-NLT-“ i liczbę „67“; via Eastern, w kol. 2 liczbę „200“, w kol. 3 liczbę „120“, w kol. 4 liczbę „100“, w kol. 5 liczbę „88“. W odsyłaczu u dołu stronicy wpisuje się uwagę: *) „Urzędy Państwa Izrael otwarte dla służby telegraficznej: Affula, Ahuzat Samuel, Atlit, Bat Yam, Beer Tuviya, Benei Beraq, Bin-

yamina, Gedera, Giva'at Ayim, Giva'at Brenner, Hadera, Haifa, Heftsi Bah Beit Alfa, Hertseliya, Holon, Jerusalem, Karkur, Kfar Ata, Kfar Hassidim, Kfar Sava, Kfar Vitkin, Kfar Yehezkel, Kfar Yehoshua, Kinneret, Meshek, Ein Harod, Metulla, Nahalal, Nahlat Yehuda, Nahariya, Nathanya, Nazareth, Nes Tsiyona, Pardess Hanna, Petah Tiqva, Qiryat Hayim, Qiryat Motzkin, Ra'anana, Ramatayim, Ramat Gan, Ramat Hasharon, Rehovot, Rishon le Tsiyon, Rosh Pinna, Safad, Tel Aviv, Tel Mond, Tel Nordau, Tiberias, Yajur Nesher, Yavneel, Zikhron Ya'aqov.

Telegramy państwowe polskie —PLGVT— i telegramy państwowe placówek dyplomatycznych i konsularnych Państwa Izrael w Polsce —ISRAELGVT— kierowane via Praha, korzystają z 50% zniżki opłat".

6. W poz. Palestyna w kol. 1 wpisuje się wyrazy „Część arabska".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów

(—) Prof. dr inż. W. Szymanowski

Poz. 6

Zarządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 stycznia 1949 r. o wydaniu znaczków pocztowych dopłaty 100 i 150 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U.R.P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481), zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lutego 1949 r. wprowadza się do obiegu znaczki pocztowe dopłaty wartości 100 zł i 150 zł dla pobierania dopłat za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki pocztowe.

§ 2. Znaczki przedstawiają na tle brązowym rysunek trąbki pocztowej, przeciętej błyskawicą.

U góry umieszczony jest napis „Poczta Polska", u dołu napis: „dopłata", zaś u dołu po obu bokach podana jest wartość znaczka „100 zł" lub „150 zł".

Znaczki są perforowane.

wz. **Minister Poczt i Telegrafów**

(—) Z. Lipiński Podsekretarz Stanu

Poz. 7.

Zarządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 15 lutego 1949 r. o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych opłaty wartości 2 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U.R.P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczek pocztowy opłaty wartości 2 zł. Rysunek znaczka przedstawia podobiznę Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bieruta. W prawym dolnym rogu znaczka umieszczony jest napis „2 zł", a u dołu „Poczta Polska". Kolor znaczka jasno-żółto-brunatny. Znaczki są perforowane.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1949 r.

wz. **Minister Poczt i Telegrafów**

(—) Z. Lipiński Podsekretarz Stanu

Adres Redakcji i Admin.: Ministerstwo Poczt i Telegrafów Warszawa, pl. Małachowskiego 2

Wpłaty na Dziennik Taryf należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000.

Prenumerata wynosi: kwartalnie 75 zł, półrocznie 150 zł, rocznie 300 zł.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 7500. Zam. 900. B-68980 **Cena 3 zł**